

Campo Santo

BEGRAAFPLAATS VAN SINT-AMANDSBERG
 Visitatietraat 13, 9040 Sint-Amandsberg

OPENINGSUREN

vanaf 1 april tot en met 30 september
 van 7 uur tot 20 uur

vanaf 1 oktober tot en met 31 maart
 van 8 uur tot 17.30 uur

De schöne kunsten

In verhouding tot andere categorieën van prominente geschiedenismakers gaan op Campo Santo de schilders, etsers, tekenaars en beeldhouwers, kortom, de beoefenaars van de schöne kunsten met het leeuwendeel aan de haal. Van grote meesters tot kunstenaars van hooguit lokaal belang, de 'berg' bevat een opmerkelijke verzameling van beeldende kunstenaars uit de 19de en de 20ste eeuw. Samen met hen kreeg ook een heuse 'kunstpaus' een plek op Campo Santo. En soms komt 'dagbladverschijnsel' Nero even mijmeren bij het graf van zijn geestelijke vader Marc Sleen (1922-2016). Twee eeuwen Gentse kunstgeschiedenis worden hier in soms opmerkelijke grafmonumenten gedocumenteerd.

Gustave Van de Woestyne (1881-1947) was de broer van schrijver Karel Van de Woestijne (die zijn naam met een "ij" schreef). Hij liet een oeuvre na vol tegenstellingen en niet te vatten in één stijlconcept -voornamelijk symbolistisch en later expressionistisch-. Hij bekleedt een heel aparte plaats in de Belgische kunst.

Frans Masereel (1889-1972) studeerde aan de Gentse academie. De houtsnede werd zijn geprefereerde techniek, waarmee hij internationaal beroemd zou worden... Zijn werk is vaak sociaal geëngageerd, pacifistisch en satirisch. De Oostenrijkse schrijver Stefan Zweig vond "dat men de hele wereld van zijn tijd aan de hand van Masereels houtsneden zou kunnen reconstrueren."

Pieter De Vigne-Quyo (1812-1877) bezorgde Gent zijn meest iconische standbeeld: dat van Jacob van Artevelde op de Vrijdagmarkt. Het werd in 1863 met een groot spektakel onthuld in aanwezigheid van koning Leopold I. Ook het standbeeld van Lieven Bauwens aan de Reep is van zijn hand.

Oscar Colbrandt (1879-1959) debuteerde als portretschilder, maar na de Eerste Wereldoorlog raakte hij in de ban van de religieuze kunst. Zijn werk bestaat uit strenge vormen, uitgepuurde lijnen en sobere kleuren en heeft een mystiek karakter.

Jos Verdegem (1897-1957) bracht in de jaren 1920 veel tijd door in Parijs, waar hij geïnspireerd werd door contacten met de kunstenaars Maurice Vlaminck en Georges Braque. Zijn stijl is post-expressionistisch. De bezielde natuur van zijn onderwerpen staat voorop in zijn werk.

Hippolyte Daeye (1873-1952) studeerde aan de Gentse Koninklijke Academie voor Schone Kunsten en aan het Antwerpse Hoger Instituut voor Schone Kunsten. Hij verbleef tussen 1914 en 1920 in Engeland en werd beïnvloed door het werk van William Turner en James MC Neill Whistler. Argeloze, onschuldige kinderen in een delicaat en gevoelig coloriet schilderde hij het liefst. Zijn stijl evolueerde van poëtisch impressionisme tot hoogst persoonlijk expressionisme dat aan Amadeo Modigliani doet denken.

Charles Doudelet (1861-1938) was een symbolisch schilder die vooral als grafisch kunstenaar naam maakte. Hij studeerde in Gent aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten en aan de Rijksuniversiteit Gent. Hij werkte vaak voor zijn vriend, de schrijver Maurice Maeterlinck. Zo maakte Doudelet onder andere 75 houtsneden voor het symbolistische theaterstuk 'Pelléas et Mélisande'.

Geo Langie (1906-1982) volgde avondonderrwijs aan het Sint-Lucasinstituut en werd binnenhuisarchitect. Als kunstenaar erste en tekende hij vooral. Vaste thema's in zijn werk waren vele schilderachtige hoekjes en tafereelen van het volksleven in Gent.

Camille D'Havé (1926-1980) studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten. D'Havé was een sociaal bewogen kunstenaar. Hij gaf weer wat hij zag, maar voegde fantastische elementen toe aan zijn werk, zodat het dantesk-grotesk overkwam. Hij behoorde tot de Gentse post-surrealisten, zoals zijn generatiegenoot Octave Landuyt.

F.Masereel

O.Colbrandt

Het standbeeld van Jacob van Artevelde op de Vrijdagmarkt, door Pieter De Vigne-Quyo.

Germain Janssens (1920-1994) was beroepshalve postbode, maar hij maakte naam als beeldhouwer. Hij maakte het werk 'De Surrealistische Boodschap', beter bekend als 'De Brievenbestellers', in de voormalige loketenzaal van het oude postgebouw op de Gentse Korenmarkt.

Aloïs De Beule (1861-1935) werd schoenmaker net als zijn vader, maar vulde zijn vrije uren met tekenen en houtsnijden. Hij volgde avondlessen aan de Gentse Koninklijke Academie voor Schone Kunsten en aan het Sint-Lucasinstituut, waar hij later ook les gaf. Eén van zijn leerlingen was Geo Verbanck. Aanvankelijk maakte Aloïs De Beule vooral religieuze werk. Zo ontwierp hij veertien kruiswegen, die hij zo vaak kopieerde dat ze in talrijke kerken en kapellen terug te vinden zijn. Voor de Wereldtentoonstelling van 1913 maakte hij het Ros Beyaertmonument, dat nu nog in het Paul de Smet de Naeyerpark in het Miljoenenkwartier te bewonderen valt.

Yves De Smet (1946-2004) studeerde Monumentale Kunsten en Moderne Wijsbegeerte. Hij startte samen met Willy Plompen en Jan Van den Abbeel de PLUS-beweging, een vrije beweging rond drie kunstenaars die de constructieve abstracte kunst beoefenden. Yves De Smet maakte monochrome reliëfs, architecturale integraties, minimale constructies en concrete poëzie.

De fascinatie voor schilderkunst werd gewekt bij **Philippe Vandenberg** (1952-2009) toen hij voor het eerst in contact kwam met de werken van Hieronymus Bosch en Gustave Van de Woestyne in het Museum voor Schone Kunsten in Gent. Zijn oeuvre wordt gekenmerkt door een introspectieve zoektocht,

waarbij verschillende literaire, filosofische en kunsthistorische referenties helpen om tot een tijdelijke staat van verwondering te komen. Woord, beeld en symbool gingen hand in hand. Het jaar voor zijn dood had hij nog een tentoonstelling in het Gentse Museum voor Schone Kunsten, waar hij in confrontatie ging met de bekende oude meesters.

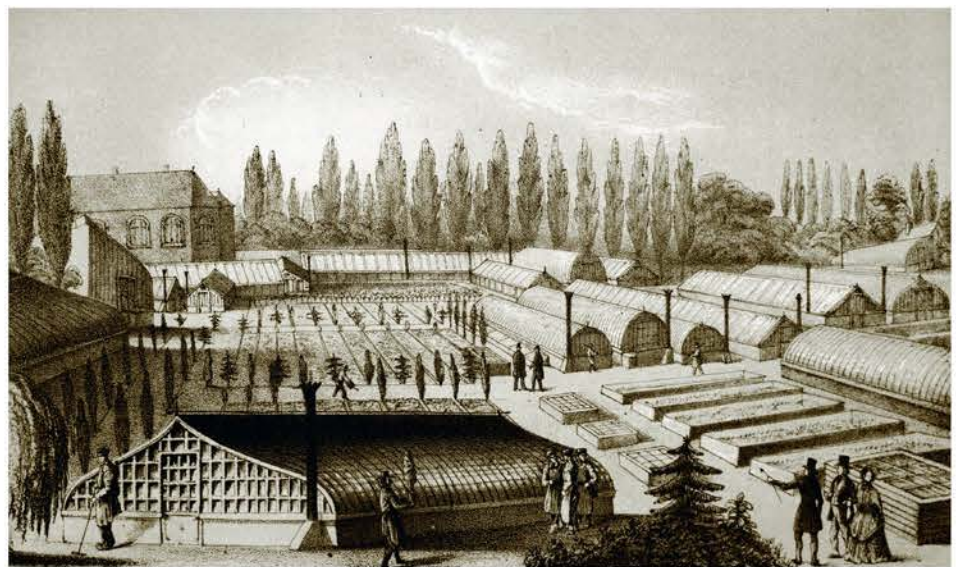
Dat Gent vandaag meetelt op het vlak van hedendaagse kunst is voor een goed deel het werk van **Jan Hoet** (1936-2014), één van de meest gedreven verdedigers van de actuele kunst ooit. In 1971 werd hij directeur van het Gentse Museum voor Hedendaagse Kunst, dat onder zijn stuwende impuls uitgroeide tot het Stedelijk Museum voor Actuele Kunst (S.M.A.K.). Met soms spectaculaire initiatieven, zoals Chambres d'Amis en Over the Edges, wist hij de kunst van vandaag onder de aandacht van een groot publiek te brengen. Hij genoot ook groot aanzien in de internationale kunstwereld, onder meer als curator van Documenta IX (1992) in Kassel, Ripple across the Water (1995) in Tokio en Sonsbeek 9 (2001) in Arnhem. Van 2003 tot 2008 was Hoet artistiek leider van het door Frank Gehry ontworpen MARTa Herford museum in Duitsland.

Ook een belangrijke persoon voor de museumwereld was **Robert Hoozee** (1949-2012), museumdirecteur van het Gentse Museum voor Schone Kunsten van 1982 tot aan zijn dood. Onder zijn impuls groeide de collectie uit tot een referentie op het vlak van Belgische kunst van de negentiende en de vroege twintigste eeuw. Hij plaatste het Belgische werk in een internationale context, met tentoonstellingen als 'Parijs-Brussel, Paris-Bruxelles' (1997) en 'British Vision' (2007).

Bloemenstad

Ambrosius Verschaffelt (1825-1886) nam in 1850 het tuinbouwbedrijf van zijn vader over en bouwde het uit tot één van de grootste van de 200 tuinbouwbedrijven in Gent, met een veertigtal grote serres in de Stoppelstraat en een kwekerij van sierstruiken en bomen bij de Nieuwe Wandeling. Hij voerde nieuwe variëteiten in, waaronder de azalea en de

camelia, die weldra massaal in de Gentse regio gekweekt werden. Dat droeg bij aan de faam van Gent als bloemenstad. Hij stuurde ook ontdekkingsreizigers naar Zuid-Amerika om nieuwe, zeldzame planten te importeren. In 1862 was hij directeur van de vijfjaarlijkse bloemententoonstelling in Gent, die later uitgroeide tot de Floraliën.

De Verschaffelt bloemisterij in Gent in 1854.

De bouwers van Gent

In de 19de en de 20ste eeuw kende het stadsbeeld van Gent ingrijpende wijzigingen. Nieuwe constructies boden onderdak aan nieuwe noden. Ook zette zich een toenemende zorg voor het stadsbeeld door, wat resulteerde in grote sanerings- en restauratiecampagnes, waarvan de aanloop naar de Gentse wereldtentoonstelling van 1913 één van de grootste en meest ingrijpende was. Enkele van die architectuurcoryfeëën, die Gent modelleerden tot de stad die we vandaag kennen, kregen een laatste rustplaats op Campo Santo.

Louis Roelandt (1784-1864) studeerde architectuur in Gent en Parijs. Hij doceerde architectuur aan de Rijksuniversiteit. Hij werd in 1818 stadsarchitect van Gent. In die functie ontwierp hij imposante gebouwen zoals de Aula Academica van de universiteit, het (oude) Gerechtsgebouw, de opera, de Arena Van Vletingen en de Sint-Annakerk. Zijn stijl was neoklassiek, maar hij leverde evengoed ontwerpen in eclectische stijl af. In 1820 opende hij de

eerste gasfabriek aan de Waalse Krook om Gent van gasverlichting te voorzien. Het leverde hem fortuinen op.

Valentin Vaerwijck (1882-1959) kreeg de belangstelling voor architectuur mee van zijn vader, die zelf architect was. Zijn eerste markante realisatie was 'Oud-Vlaenderen', een reconstructie van historische architectuur op de Gentse Wereldtentoonstelling van 1913. In die periode tekende hij ook de nieuwe spits voor

L.Roelandt

V.Vaerwijck

L.Cloquet

L.Minard

het Belfort. In Gent zijn de Veeartsenijschool aan de Coupure en het Provinciehuis ook van zijn hand, evenals de kerken van de Onze-Lieve-Vrouw van de Oude Bareel (Sint-Amandsberg) en Sint-Pieters-Buiten. Hij restaureerde het Kinderen Alijns Hospitaal (nu Huis van Alijn) en ontwierp talloze villa's in cottagestijl in De Haan aan Zee. Verder bouwde hij kerken in Evergem en Zomergem, de benedictijnerabdij van Dendermonde, kastelen in onder andere Zwijnaarde, Destelbergen en Krushoutem, en de gemeentehuizen van Diksmuide en Zomergem.

Louis Cloquet (1849-1920) studeerde voor ingenieur aan de Gentse universiteit en werd er later hoogleraar. Hij was medegrondlegger van de neogotiek en de monumentenzorg in België, onder andere met zijn 'Traité d'Architecture'. Zijn grootste realisaties leverde hij af in de aanloop naar de Wereldtentoonstelling van 1913: het Postgebouw op de Korenmarkt en de Sint-Michielsbrug. Ook het Sint-Pietersstation, het Bijlokehospitaal, het Blindenhuis Van Caeneghemgesticht, het Rommelaere Instituut, het Pharmacodynamische Instituut en het Physiologische Instituut aan de Jozef Kluyksenstrat werden door hem ontworpen.

Mathias Wolters (1793-1859) werd geboren in Roermond. Hij studeerde aan de Ecole Polytechnique in Lyon. Hij werd opgenomen in het Corps van Ingenieurs van de Waterstaat en de Openbare Werken dat door Willem I was opgericht. Hij leidde tijdens de Hollandse periode de werkzaamheden aan de verdedigingslinie in Maastricht en de graafwerken aan het kanaal Gent-Terneuzen. Na de Belgische onafhankelijkheid bleef Wolters in België. Hij werkte als hoofdingenieur Bruggen en Wegen bij de provincie Oost-Vlaanderen. Hij ontwierp enkele neogotische kerken, waaronder de Sint-Amanduskerk aan Campo Santo. Zijn meest bekende bouwwerk is het Gentse Bisschopshuis.

Louis Minard (1801-1875) was architect van vele kerken, het kasteel van Olsene en talrijke herenhuizen. Zijn meest bekende bouwwerk, de Minardschouwburg, die hij op eigen kosten bouwde, opende op 27 juni 1847 met 'Brigitta of de twee vondelingen', een stuk van Hippolyte van Peene op muziek van Karel Miry (de componist van de Vlaamse Leeuw). De Minardschouwburg was de eerste Vlaamse Schouwburg in Gent.

Het Rommelaere Instituut. Een ontwerp van Louis Cloquet.

OP NUMMER

- 1 Cyriel Van Gent
- 2 Ferdinand Lousbergs
- 3 Karel Van de Woestyne
- 4 Gustave Van de Woestyne
- 5 Aloïs De Beule
- 6 Frans De Potter
- 7 Germain Janssens
- 8 Louis Cloquet
- 9 Hippolyte Daeye
- 10 Luc De Vos
- 11 Philippe Vandenberg
- 12 Valentin Vaerwijck
- 13 Joseph Mengal
- 14 Marie de Hemptinne
- 15 Karel Lodewijk Ledeganck
- 16 Louis Roelandt
- 17 Daniël Mareska
- 18 Joseph Guislain
- 19 Jan Frans Willems
- 20 Ferdinand Augustijn Snellaert
- 21 Filip De Pillecyn
- 22 Staf Bruggen
- 23 Frans Masereel
- 24 Jean-Pierre De Decker
- 25 Pieter De Vigne-Quyo
- 26 Florimond Van Duyse
- 27 Prudens Van Duyse
- 28 Albert Hanssens
- 29 Jules de Saint-Génois
- 30 Mathias Wolters
- 31 Marcel (M.A.J.) Hoste
- 32 Jan Hoet
- 33 Camille D'Havé
- 34 Frans Roggen
- 35 Oscar Colbrandt
- 36 Marc Sleen
- 37 Joan Vandenhoute
- 38 Christine D'Haen
- 39 Charles Doudelet
- 40 Jan Briers
- 41 Yves De Smet
- 42 Geo Langie
- 43 Robert Hoozee
- 44 Rosalie Loveling
- 45 Jos Verdegem
- 46 Jef Tincl
- 47 Gustje De Puydt
- 48 Georges Martens-Sotteau
- 49 Carlos Detremmerie
- 50 Dries Wieme
- 51 Louis Minard
- 52 Ambrosius Verschaffelt
- 53 Jean-Pierre De Decker
- 54 Rosa Geinger
- 55 Corneel Heymans
- 56 Theo Lefèvre
- 57 Wilfried Martens

ALFABETISCH

- 1 Briers, Jan
- 2 Bruggen, Staf
- 3 Cloquet, Louis
- 4 Colbrandt, Oscar
- 5 Daeye, Hippolyte
- 6 De Beule, Aloïs
- 7 De Decker, Jean-Pierre
- 8 de Hemptinne, Marie
- 9 De Pillecyn, Filip
- 10 De Potter, Frans
- 11 De Puydt, Gustje
- 12 de Saint-Génois, Jules
- 13 De Smet, Yves
- 14 De Vigne-Quyo, Pieter
- 15 De Vos, Luc
- 16 Detremmerie, Carlos
- 17 D'Haen, Christine
- 18 D'Havé, Camille
- 19 Doudelet, Charles
- 20 Geinger, Rosa
- 21 Guislain, Joseph
- 22 Hanssens, Albert
- 23 Heymans, Corneel
- 24 Hoet, Jan
- 25 Hoozee, Robert
- 26 Hoste, Marcel (M.A.J.)
- 27 Janssens, Germain
- 28 Langie, Geo
- 29 Ledeganck, Karel Lodewijk
- 30 Lefèvre, Theo
- 31 Lousbergs, Ferdinand
- 32 Loveling, Rosalie
- 33 Mareska, Daniël
- 34 Martens, Wilfried
- 35 Martens-Sotteau, Georges
- 36 Masereel, Frans
- 37 Mengal, Joseph
- 38 Minard, Louis
- 39 Roelandt, Louis
- 40 Roggen, Frans
- 41 Sleen, Marc
- 42 Snellaert, Ferdinand Augustijn
- 43 Tincl, Jef
- 44 Vaerwijck, Valentin
- 45 Van de Woestyne, Karel
- 46 Van de Woestyne, Gustave
- 47 Van Duyse, Florimond
- 48 Van Duyse, Prudens
- 49 Van Gent, Cyriel
- 50 Vandenberg, Philippe
- 51 Vandenhoute, Joan
- 52 Verdegem, Jos
- 53 Verschaffelt, Ambrosius
- 54 Wieme, Dries
- 55 Willems, Jan Frans
- 56 Wolters, Mathias